

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Ціна 80 марок

політично-економічний орган.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ!!

Першорядна концес. Модерна **„ПРАЦЯ“** Робітня Одягів Жіночих в ПЕРЕМІШЛІ, ул. Грунвальдська I./II. (сейчас за кладкою)

подав до відома Укр. Жіноцтву, що нинішні ціни за фасони різняться від цін з червня б. р. тільки о 25%, підчас коли **всюди інде** задля шаленого зросту коштів продукції-піднесенню до 100% і висше. Мимо величезних трудностей бажає фірма удержати свої ціни на тій при нинішній страшній дорожнечі, неімовірно **низькій рівенні можливо найдовше, аби уможливити кожній Українці забачитися поки час є з мову гардеробу!** Найелегантший крій, першорядне викінчення!

В ВЕЛИКУ РІЧНИЦЮ!

Як гарно, коли зо сну пробуджується орел. Широкий рухом свобідних крил впливає він у вольні простори. Куди захоче, полине, — де і коли захоче спочине. І братається з другими орлами теж тільки тоді, коли захоче і коли це не шкодить і не суперечить його свобідній волі.

Ще гарнійше, коли зо сну збудиться народ. Не має кайдан, які сплялиби його в його поході до кращого майбутнього, ані не має такої тюрми, якої би він не був в силі розбити могутніми раменами. Як захоче, заживе він у своїй стороні, як захоче, працює і як захоче, улаштує своє життя і ухвалить собі закони. І як з вольним будуть з ним говорити не при помочи насильства, але як рівні з рівними. Бо тільки вольні з вольними народами можуть заключати договори, умови і згоду. Між вольними і невольними народами не може бути згоди, бо вони нерівні, бо оден з них пан, а другий раб, бо оден приказує а другий мусить слухати. До правдивої згоди можуть дійти тільки справді вільні люди і вільні народи. І тому, в інтересі братнього співжиття стараються невольні народи стати вольними.

Ткацький промисел.

Часть громадянства є свідомо ваги і значіння економічної праці як підстави добробуту та щасливішого завтра і останніми часами звертає пильнішу увагу на економічну працю, яка подекуди може виказатися частинними успіхами. Але та праця буде мати повний успіх аж тоді, коли значіння її зрозуміє і над чим опинить увесь український загаль та по можности і по силам кожний свідомий громадянин не занедбає обовязку, який на него наложено.

Але живемо в дуже невідрадних обставинах. У нас нема людей, щоб мали свій власний капітал і кинули його на потреби нашого промислу і торгівлі. Можливий у нас тільки спільковий капітал, але ми мало звертаємо уваги на спільництво (кооперацію), щоб спільними і побільшими вкладками утворити більший капітал. Тому не в силі ми дати нашому населенню того, що воно що дня потребує і тому великі суми нашого гроша йдуть в чужі, нам ворожі руки. Тим самим ми удержуємо багату чужих торговель, промислових і ремісничих закладів, які у нас розпанушились і не дозволяють нам творити своїх власних варстатів праці, так потрібних українському народові, особливо в нинішних, невідрадних обставинах. Час отже нам зрозуміти, що обовязок економічної самопомочі лежить на кожнім українським громадянину і не вільно його нікому занедбувати.

Щож зроблено у нас дотепер на економічному полі і які є наші завдання найближчої будучности? — Помимо плянкової праці львівського Краєвого комітету організації кооперативів, не у всіх наших містах основано дотепер кооперативні склепи, якіби заспокоювали щоденні потреби українського населення. А де вже в такі склепи, то вони через невідомість загалу і байдужність інтелігенції, не виказують такого розвитку, який повинні мати. Бож і кідько то в нас людей, що купують. А чи купують вони у своїх кооперативах (спілках)? На цю справу повинні звернути увагу священики, учителі і всі свідомі громадяне. Вони не повинні жалувати труду і завжди і всюди поучувати селян, що купувати треба тільки у своїх. Мало того, вони т. е. священики і учителі повинні світити власним прикладом в сповнюванню того святого обовязку, супроти себе самих, супроти свого народу.

Останніми часами маємо в краю власні центральні, де можна закупити найпотрібніші господарські знаряди і машини як „Краввий Союз господарських спілок“ у Львові, вул. Зіморевича 120, спілка „Відбудова“ і інші. Маємо теж центрально закупу так потрібних загалови населенню ткацьких виробів, а саме українську спілку „Полотно“ і центрально закупу товарів модних Романа Зубика і інших у Львові. Але ті фірми не покривають в жаднім відношенню широких потреб нашого запотребовання. На приклад возьмім ткацькі вироби. Уже в передсвєтених часах запотребованне ткацьких виробів вносило пересічно 36 корон на особу т. е. приблизно чотири міліони річно на оден повіт, який замешкує 120 тисяч мешканців. Нині, коли дорожня зросла, видає оден повіт 800 разів більше, т. е. понад три міліярди. Ця сума так великанська, що ми мусимо застановитись над тим,

для кого ми працюємо, коли не вирабляємо тих ткацьких виробів, а зуживаємо їх на сотки міліярдів. Ясне як сонце, що ми мусимо творити заклади, які виробляють ті ткацькі товари, мусимо теж творити торговлі, якіб продавали їх.

Коли український нарід видає великі суми на закупно готових ткацьких виробів, то рівночасно за безцін позбуваєсь дорогого сирівця н. пр. прядива з конопель і льну, на якім чужі, несовісні купці заробляють великанські суми, вивозячи його поза границю, а нас обдаровуючи дешевою бавовняною або навіть паперовою тандитовою готових виробів. Цю тандиту звичайно виміняють вони за прядиво. Колиж отже ми маємо подостатком сирівця (прядива, вовни і т. д.) для ткацького виробу і всі умовини його успішного розвитку, то стараючись творити в нас свій фабричний промисел, мусимо рівночасно звернути увагу на домашний промисел ткацький і виріб артистичних килимів. Домашній промисел ткацький легше розвинути, бо він не вимагає великого вкладу гроша і великого досвіду. Нема теж тут великого ризику. Заціплюймо отже домашній ткацький промисел всюди, бо він стане сильною підставою фабричного промислу. — Для покриття запотребовання потрібних варстатів і ткацьких приладів треба з признаннем привитати основанне фірми „Текстиль“ в Раві руській. Ця фірма стоїть під проводом свідомого фаховця з обсягу волокнистого промислу, доставляє всі потрібні варстаті, прилади і прядільні машини та організує акцію поширення ткацького промислу.

Щож до фабричного промислу, то ініціатива приватна в творенню того промислу є найхосєніща, а дорожнеча не повинна відстрашувати від праці в тім напрямі. Треба тільки рішучо і пляново братися до діла, а вже початкові успіхи проженуть непевність. Памятаймо, що нинішній світової слави промисел ткацький в Чехії перед 30 літами майже не існував. Але по 30 літах організаційної праці і піддержки загалу дійшов до високого розвитку. Також в Болгарії промисел ткацький не міг як слід розвинути, бо сплякав його німецький промисел. Тому Болгари мусили вдовольнитись домашнім ткацтвом. Але в останніх роках, коли Болгарія увільпилась від впливів чужого промислу ткацького, розвинувся там дуже фабричний промисел ткацький і то тим способом, що прості робітні ткацькі перемінені на великі фабрики

Відозва до усіх.

Перемиські тюрми переповернені Українцями і Українками. Негайна поміч, хочаби лиш в доставляванні харчу, конєчна. Завтра утвориться Комітет для несення помочи арештованим. Датки складати покищо на руки підписаного, в Редакції „Укр. Голосу“, або в „Народному Базарі“ на лісту з підписом підписаного. Від датків чейже ніхто не відкажеться. — В Перемишлі 23/X. 1922.

Роман Гамчикевич

В імені Річпосполитої Польської!

Суд Окружний в Перемишлі, як трибунал для справ пресових орік на мочи §§ 489 і 493 з. к., 1) що: цілий зміст артыкулу поміщеного в ч. 38. виходячої в Перемишлі періодичної часописи „Український Голос“ з дня 17. вересня 1922; а) під заголовком „Східня Галлічина“ містить знамена злочину з §. 58 с) з. к. б) під заголовком „Допис“ в уступі під заголовком „З Відня“ від слів „В дискусії подано різні аргументи“ до слів „в Поляків — мало“, також межа словами „Не може промовчати“ а словами „відограв, відограв петлюрівський посол“ містить знамена провини з §. 302 з. к.; 2) що конфіскація того числа часописи „Український Голос“ єсть оправданою. 3) що розповсюднюванне згаданого артыкулу єсть взыборєне. Заразом поручаємо редакції часописи „Український Голос“, щоб після § 20. закона прасового, зміст цего орєчення без поводів на першій стороні найближшого числа своєї часописи помістила. —

Суд окружний в Перемишлі, Відділ VI. дня 23. вересня 1922. (Підпис нечиткий).

Східна Галичина.

Польські газети доносять, що у Сх. Галичині появились дві чи три узброєні ватаги, які на бистрих конях переїжджають з повіта в повіт. Польські власти вислали проти тих таємничих ватаг поліцію і військо, але дотепер не вдалось йому нікого з ватаги зловити. Польські газети називають ці ватаги „большевицько українськими“ і накликають польську поліцію до арештовання Українців. І справді в цілім краю переводиться масові ревізії і арештовання. „Gazeta poranna“ доносить, що найбільше арештовано в тернопільським, станіславівським і стрийським повіті. Також у Львові відбулись масові ревізії і арештовання. „Діло“ доносить, що дня 20 жовтня арештовано редактора „Діла“ Федя Федорцева. В Академічній Домі арештовано студентів Тиктора, Бубу, Фіка, Носика і Яцуру і одного слугу. В домі інвалідів по переведенню ревізії арештовано Семена Українського, Михайла Вороньського, Юрія Гоцького і придніпрянца, був підполковника Гордієнка. В „Просвіті“ арештовано урядника того Товариства Петрика. Арештовано Осипа Навроцького, а на двірці Богдана Ковальського. В каменниці Наукового Товариства Шевченка арештовано сторожа Гупайла, в приватних помешканнях студентів Ярослава Івасюка і Полюгу. З арештованих випущено на волю Богдана Ковальського, Гоцького і дві сестри служебниці. — Переведено ревізії двократно в помешканню д-ра Стефана Федака, у судді Володимира Целевича, директора Союзного Базару Чайківського, у п. Рожанських, в забудованнях св. Юра, в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка при вул. Чарнецького і в будинку „Дністра“.

Філя ревізії і арештовань не минула і Перемишля. Дня 20 жовтня арештовано проф. Волод. Зубрицького, студ. унів. Ієру і Зіблікевича. Всіх трох ще того самого дня відставлено до Львова. Рівночасно переведено ревізії в Дра. Секели, в п. Кл. Фуяревич і в складах Кравого Союзу господарських спілок. Вночі з дня 21 на 22 жовтня наступили масові арештовання, отримані з ревізіями: Арештовано адв. Др. Теофіля Кормоша, Др. Вол. Черлючакевича, о. Ом. Кормоша, канцлера сп. консист. о. Мацюрака, звісну артистку-малюрку п. Олену Кульчицьку разом з сестрою і старенькою 74-літню матерею (хату п. Кульчицьких, в якій ніхто не лишився, опечатано), купця Ів. Бориса, проф. Богдана Загайкевича, радн. суд. Романа Дмоховського, студ. унів. Богачевського. Тої ночі в льокалі Читальні „Просвіти“ (Народний Дім) відбувались товариські забави членів. Поліція впала до льокалю і всіх присутних, в числі около 40 осіб (мужчин і жінок) арештувала. Вагалі арештовано до д. 22 жовтня в самім місті Перемишлі около 50 осіб. Всіх відставлено до в'язниці окружного суду.

Дописи.

Нове місто, пов. Добромилів. В неділю, д. 15 жовтня відбулось у нас віче польських людовців, на яке запрошено також Українців. По богослуженню багато наших громадян пішло до салі, де мало відбутися віче. Вкортці ввійшов на салю промовець, котрий привітав Поляків словами „czcigodni obywatele“, а Українців „bracia Rusini“. Відтак почав оповідати історію Польщі від 1918 р. до найновіших часів і вихвалити Polskie Stronnictwo Ludowe, яке „дуже боронить“ польського хлопа. Коли промовець вихвалив людовців, тоді ніби українською мовою звернувся до Українців. Однак та мова була така комічна, що всі Українці зачали сміятися, навіть неграмотні люде. Щож говорив цей панок Українцям? А вважав, щоб Українці звідналися з польськими людовцями та щоб не слухали „підшептів“ з українського боку, бо „в околиці“ Сянока і взагалі всюди Українці йдуть до виборів, а що Українці не поставили своїх кандидатів, тому він не винен. Промовець далі перестерігав Українців, щоб не сподівались української держави, бо до цього ніколи не прийде, бо — як казав промовець — в його селі коло Сянока є половина Українців, а друга половина Поляків, тож чи тих Українців мають прилучити до України а Поляків до Польщі? По думці промовця — це неможливе. Опісля оповідав, як то Польща однаково голубить Поляків і Українців, та що Українці не платять більше податку від Поляка, а що деякі Українці сидять по криміналах, то невадармо. Нехай отже українські хлопи йдуть разом з польськими людовцями, бо тоді польські людовці будуть мати силу, будуть боронити українського хлопа в соймі і аж тоді скажуть Українці, що їм добре поводитися. І багато ще хитрощів оповідав той зайда. Українці підсміхались, слухаючи, як зайда їх дурить. Врешті казав промовець піднести руки до гори тим Українцям, що хочуть іти до виборів, бо він хоче знати, як тут „стоїть справа в Русинах“. Однак з великого натовпу людей не піднеслася ані одна рука. Це дуже збентежило польського промовця і він запитав, яка причина сему і кого бояться. Чи Українці хочуть тим показати своє „руське я“. Бо як це буде виглядати, коли мати Полька піде до голосовання, а син і батько Українці лишаться в дома? Чуючи такі хитрощі, наші Українці розсміялись і розійшлись. От хитрий зайда, говорив люде, думає, що ми діти і возьме нас солодкими словами.

З Золочева. В нашім повіті в селі Ляцку малім живе 74-літній старець, Конрад Захарчук. Він москвофіл і як був молодший, то їздив завжди на собранія. Тепер вже постарівся, сидить в дома тай політкою не займається. От до него одного дня заїхав якийсь панок. Старий Захарчук саме порався коло господарства, панок привітав старого і представився йому як член москво-

фільської організації. Захарчук попросив гостя в хату і тут зійшла бесіда про політику. Панок став такі дива оповідати: „В останній хвилі всі галицькі партії постановили взяти участь в польських виборах, от і мене ті партії вислали до Вас, господин Захарчук, аби Ви згодились бути кандидатом до польського сойму. Але що нині послідній день, коли мусите предложить листу кандидатів, то Ви, господин, мусите так ще нині поїхати у Львів до Управи нашої партії, щоб справу обговорити“. Старий Захарчук, як вже сказано, в політиці не визнає вже, отже повірив, що панок правду каже, але все таки старому ані до кандидовання, ані до їзди. Йому забила баки жура, що через слоту ще ніде не посяно тай бульба не викопана. Але панок як став Захарчукови „басувати“, що він перший між селянами, що він повинен послухати голосу партії тай старенький згодився поїхати до Львова, аби там порадитись своїх людей. Прибрався тай гайда в дорогу. А панок тай радий та ласкавий — страх. Кадить старенькому, послугує а оповідає дива. По трох годинах — от вони у Львові. Захарчук хотів гайти до знакомих з москвофільської партії, щоб порадитись, але панок як зачне харамана плести, що це час, що тепер нікого нема в дома, що за годінку всі зійдуться, а тепер треба би відпочати. От і затягнув старого до шинку. Посідали, а жидок вже і горілку і закуску подав. Старенький випив одну, ба й другу. Ровязались язика. Ще горілка, ще закуска... „От тепер би нам піти на нараду“ — каже панок. Встають. Ба, аге під старим Захарчуком ноги щось не служать. Звісно — старий як курка. Кілька горівок, і в очах мутиться, тай ноги не служать. Але панок і на це знайшов раду. Свиснув а тут вже і „філякер“ заїжджає, коні великі, колеса на гумках. Панок попросив до повова Захарчука і оба заїхали на вул. Третього мая ч. 12. Позлізали і панок запросив Захарчука до покоїв. Але горілка так розібрала старого, що він тепер тільки пригадає собі що до него підходили якісь незнакомі люде, що говорили по польськи, сильно уїдали проти „ендеків“ і єпископів. Один тільки з них говорив по нашому і називав себе „Твердохліб“. Підсунали йому папір, на яким була вже написана така заява: „Niżej podpisany oświadczam, że zgadza się na umieszczenie jego kandydatury do Sejmu na liście Ukraińskiego Niezależnego chłopskiego Komitetu w okręgu wyborczym... ponadto stwierdza, że jest obywatelem Państwa Polskiego i wedle swjej najlepszej wiedzy posiada bierne prawo wyborcze. Захарчук, котрого, як вже вище згадано, горілка розібрала, не здавав собі справи, і підписав цей документ. Пани такі раді! Ще раз угостили Захарчука, всунувши му гроші. Опісля той самий панок, з котрим Захарчук приїхав, відвіз його на залізничий двірці, купив білет і відправив домів. В вагоні сів старий і задрімав. Пробуджується і сам себе питає: де він? От він мало-помало став собі все пригадувати. Сягнув до кишені, витягнув пачку польських грошей і відразу догадався, що він уїдає хвостом поганого ошуканства. Соромно стало старому, що дався ошуканцям підійти. От він зараз до львівської газети своєї партії „Жизнь“ написав таке: „Отсим заявляю, що ні до варшавського сойму, ні до сенату я не кандидатувал і не кандидатую. Гроші видані мені на агітацію, я дійсно обертаю на агітацію і передаю їх у властиві руки. — Конрад Захарчук“. Редакція „Жизни“, видрукуювши цю заяву додає від себе, що на ві руки зложив Захарчук 100.000 м. і вони будуть обернені на ровходи при улаштуванні „русских собраний“. — От маємо доказ, які провокатори тягаються тепер по селах, як беруть в полон люде, вбивають їх горілкою, доставляють до нори продажности і там видурюють підпис, аби були кандидатами до польського сойму.

З Лиска. Мертво і глухо було до недавна в нашому кутку; в повіті в 90% укр. населення ледви чутио бився живчик українського життя. Причина? З давен-давня не було і тепер нема свідомої української інтелігенції, ні в самім місті, ні по селах. Не було отже кому виховати свідомого селянства і міщанства. Наш Бойко, з малими виїмками, темний, темний, декуди визискуваний страшенно місцевими польськими і жидівськими певками, декуди виставлений на польонізацію польським шовіністичним учительством. А вже короною всего було і є лиське українське міщанство, яке властиво затратило вже почуття приналежности до українського пня і лише до гр. кат. обряду проявляє деяке привязанне, що спасло його від цілковитої заглади. Були в Лиску вже гарні хорн, були концерти і театральні вистави, вегетувало від довшого часу читальня „Просвіти“. Та всему тому нестача якогось твердого ґрунту під ногами, бо пельонізація дїбралась до самого коріння: міщане навіть дома, в родині, говорять і пишуть лише по польськи і по польськи, здається, відчувують. Все, що польське, уважають за щось ліпшого, а українське — це хлопське. Не ітересуються ніякими проявами українського життя, так що минулого року на концерт Шевченка, улажений Читальнею, явився всего один міщанин, за що його дуже величали як за яке геройство. — Одинока спілкова крамниця „Народний дім“ ледви дихала. Приїдеш у вівторок до Лиська і твоїм очам представляє сумний вид: „Народний дім“ світить пустою, хоча в інших крамницях така-глата, що годі перетиснутись. З уст наших гірників так і лунає калічена польська мова по жидівських і польських skleпах, на почті, чи селянин чи інтелігент говорять по польськи. Заговорив до якогонебудь селянина на торговці або на ринку по українськи, а він подивиться, що на тобі „панське“ вбраня і відріже по польськи; вясниши йому, що до панів не конче говорити по польськи, що треба завжди бесідувати рідкою мовою, то він лиш видивиться здивовано і далі калічить по польськи, востім затуманений. І виринало болоче питання: чи ніколи ніхто не згадав сьому селянинови про рідну мову, про народну честь? Чиж не сором, щоби такий чисто укр. повіт пропадав у темряві і мертвім отупінню? — Дві свідомі незалежні одиниці в самім Лиску і кількох такихже священиків і учительів по селах могли в короткім часі доказати чудес — бо ріля чекає на засів і видалаби стократній

плід. Та на жаль, хоч появиться часом якась діяльна одиниця, то довго не загіє місця. Помимо сего останніми часами в деякі пробліски сходячого сонця і треба їх радісно повітати. Кілька відновлених читальень промвляють яке таке життя, особливо їх аматорські гуртки. Так дала читальня в Лиску 1 виставу амат., читальня в Монастирці 3 вистави і концерт в честь Шевченка, в Постолові 2 вистави аматор., в Лукавці 2, в Луковім 1. Крім сего улажувано збірки на народні цілі, декуди заложено хорн церковні, шпритесь щораз більше укр. газета і книжка. В самому місті перша перебила глуху сього річну тишину читальня в Монастирці, яка дала в салі лиського кіна „Гриця“ при допомозі деяких інтелігентних сил і кількох молодих людей з Постолова. Коли зважити, серед яких важких умов підготовлялося виставу, з якими труднощами треба було боротися (недостача стройів, декорацій), то треба признати, що вистава випала гарно і зацікавила українським театром наших підміських селян, а також Жидів. На перше місце між аматорами вибився п. Ковалик, директор „Народного дому“ як Хома; всі без виїмку були захоплені його грою. Але і всі інші важкіші ролі випали дуже гарно, коли зважити, що аматори виступали перший раз на сцені і виставу підготовлено в короткім часі. Дуже подобались народні стройі дівчат, позичені від селян з Володимирець біля Журавна. На жаль ані доколична, ані місцева інтелігенція не допсала. Мимо сего саяла була повна. Сама штука зробила на селянах, які не бачили ще справжньої драми, сильне вражіння і збудила подив для аматорів, що зуміли щось такого відіграти. Доказом пробудження лиського міщанства є останна амат. вистава „Сватанне на Гончарівці“, яку дала лиська читальня. Вистава випала гарно; бурю оплесків збивав п. Ковалик в ролі старого Кандзюби, а опісля Стецька. Його креація Стецька була справді мистецька. Він теж своєю невтомною працею як режисер причинився найбільше до гарного успіху вистави. Всі аматори ввьяались бездоганно зі своїх ролів: п. Грибовська, як Одарка була місцями знаменита, п. Крилівна веднала собі публіку своїм милим голосом. На жаль часть публіки дала доказ своєї некультурности, вдираючись на салю з білетами з попередньої вистави. Нехайже лиський амат. кружок не зупиниться на цій одній вдалій спробі, лише розвиває дальше невтомну працю на культурному полі. Лиські міщане! покажіть світові, що у Вас не перелася ще українська кров, вилізьте зі слимачої шкаралупи і гляньте на світ ясним, вольним оком, щоб Ви зрозуміли Ваше велике завдання в історичну виставу нашої нації хвилю. Покиньте дрібні спори і зависти для висшої цілі, добра цілого народа. —

З вдволенням треба замітити, що і „Народний дім“ розвивається від якогось часу дещо краще о стільки, що селяни щораз більше горнуть до нього. Однак нестача капіталу відбивається фатально на його розвитку — нема га що купити більше товару і пониці свіять часто пустками. Як би так трошечки більше доброї волі і зацікавлення загалу, то можна би справу повести тисячу разів краще. Чи так важко членам зїхатися коли і нарадившись над способами, сконцентрувати при помочи уділів весь український капітал лиського повіту в своїй спілці? Се дало би їй можливість востотрити своїх покуців у все потрібне — оствалоби ще повести сильну агітацію по селах під кличем „свій до свого“ і велике діло булоби зроблене. Та в наших людей, яких і так обмаль проявляється якась страшна байдужність для громадських справ, замилування сидіти в своїй слимачій скорупі, нічим позатим не ітересуючись. Незабаром відбудуться загальні збори „Народного дому“. Цікаво, чи і тепер загаль не заітересується живіше своєю крамницею і дасть загинути одинокій укр. інсттутції в центрі чисто укр. повіту? — Спвнясь ще на однім цікавім явищі: як що ведеться в нашім повіті народна робота, то бере в ній участь лише молодь — ініціативу дає або якийсь інтелігент, або селянин, що бував в світі і поширив свій світогляд. Старші, а особливо впливові одиниці в селі, отже заможні господарі, радні громадські то що, стоять наосторонь, а то і ворожо відносяться і кидають часто народним робітникам колоди під ноги. Так прим. в селі Лукавці, яке під зглядом матеріальної культури, клясової свідомости і самопевности стоїть доволі високо, маємо дивне явище. Приїхав один чоловік в Америку і разом з гуртком молоді відновив читальню. Зачалася яка-така просвітна праця. Та старші господарі, члени громадської ради замість радити, що знайшовся такий чоловік, кидають на него проклони, а рідня (здається за намовою зловних людей) не хоче приймати силату і зречися претензій до хати, де мігби сей чоловік заложити собі варстат праці. Так прийдеться йому вертати назад до Америки, а село стратить найсвідомішу і найбільше діяльну одиницю. Чи не сором громадянам села Лукавці, що колись так мужно боролись за свою рідну школу, тепер в такий важний для нашого народу час, робити кириню? Се брак зрозуміння народного ітересу і нестача національної гідности. Рівночасно з поверховною цивілізацією шпритесь грубий матеріялізм, а з ним деморалізація; фалшива амбіція встдаєся свого рідного, а хвалиться чужим лахміттем. Та щож дивуватися, коли нема доброго прикладу від інтелігенції. Ось прим. одинокий адвокат Українець, якого свого часу рекомендовано зі Львова, навіть як організатора повіту, пише до своїх клієнтів, укр. селян по польськи. А в такі між урядовцями, що вже востім відшурались свого. Треба в нашім повіті хоч одної сильної особистости, яка показала би похиленим рабам, як виглядає справжній укр. громадянин, і що народна праця ведена на реальній ґрунті має перед собою велику будуччину, а не є лише якоюсь химерою непоправних фантастів.

Русалка гарний, малий Календарчик на 1923 р. появиться на днях в двох краснах. Ціна за 10 прим. 300 мп. 1-2
„ЯК ВЕСТИ ЖИТТЯ?“ Ціна з пересилкою 1250 мп.
Замовлення приймає: А. ОКПИШ, Львів, Кадецька 4.

Іншими очима споглянете

на Ваш сад чи огород, коли перечитавте підручник — Л. Бачинського і С. Дмоховського. — **„Рік в садку і городі“** Замовляйте сейчас, щоб усі весняні роботи ще на час виконати! — Ціна з поштовою пересилкою 500 мн. — Купуйте у всіх укр. книгарнях або від видавця Доа С. Дмоховського. Перемиськ. Зелена 5.

Небувалий успіх українського видавництва — за три місяці продано 4000 примірників!

† Торжественне Богослуження з Панихидою

для вшанування пам'яті Тих, що лягли за Волю України
відбудеться в середу дня 1. листопада о год. 9. рано в катедральній церкві в Перемишлі.
Просьтесь всіх Громадян взяти участь в цьому святі!

ЩО ЧУВАТИ В СВІТІ?

В Парижі стала тепер славною ворожка Люїза Ріттен: Це ще молода жінка, гарна і освічена. Свої ворожки виповідав в півсоннім стані. Кажуть, що вона виворожила, що Турки побють Греків і займуть Смирну та що папою стане кардинал Ратті. Парижській Редактор газети „Ооар“ попросив ворожку, аби поворожила, що станеться в Європі в найближчій будучности. Ворожка ворожить таке: В літі 1924 р. буде знов війна в Європі. Зачнеться знов на Балкані. Вирушить велика армія через полудневі степи. Польща теж змішався у війну. Але з заду нападуть на Польщу її вороги. Тоді Польщі прийде в поміч Франція. Війна буде коротка, але крові пролетиться дуже багато. На сході буде новий переворот — знов стане оден пан над великим народом. На питання, хто побідить, ворожка нічо не хотіла сказати. — Таке говорить ворожка. Але не треба до цього і ворожки. Кождий бачить, що такі відносини, які панують в осередній і східній Європі, мусять чи скорше чи пініше допровадити до проливу крові. Тільки спинення імперіалістичної заборчости і самоозначенне кождого народу може дати світові мир.

Франція змінить мабуть вкортці свою політику супроти большевиків. Німецько-російський союз непокоїть Французів і вони бояться, щоб Німці з Англіяцями не опанували Росії і України, бо тодіб Франція булаб відтята від російських багатств і не моглаб тягнути зисків з них. От тому тепер у французських газетах дуже багато пишуть про большевиків, а найбільша французська газета „Тан“ таки отверто каже, що коли якийсь край бажає вести європейську політику, то мусить рахуватись з Росією. А що ця газета стоїть на услугах французького уряду, то можна догадуватись, що сам Поанкаре хоче зовсім змінити свою політику супроти большевиків, Бачать це Німці, Англіїці і Італійці і теж докладають всіх старань, щоб Франція їх не випередила і не здала собі надто великої ласки в Росії — так як це вдалось її осягнути в Туреччині. Але і большевиків тяжко вивести в поле. Вони бачать, що Франція ласиться і грають двоякими картами. Усміхаються і до Німців та Англіїців, але також до Франції шкірять зуби та обцяють їй грушки на вербі. Грають отже по око ролю смиренного теляти, яке дві мами ссе.

Грецько-турецька конференція відбудєся вкортці. Місця її ще невизначено, бо Турки хотілиб деінде радити, Англія деінде, а Франція деінде. Лиш Греція мовчить тай годиться на все. Вона знає, що ця конференція буде похороном її великих надій. Таке то, хто „високо літає, той низько сідає“. Але одно є певне, що большевики вольнуть участь в грецько-турецькій конференції і це буде мати велике значіння.

Греки забирають свої манатки з Тракії. Грецький уряд видав приказ вивезти все, що лиш можна. Грецьке військо цей приказ арозуміло так, що рабує населення, а доми підпалює. Не помагає нічо і контролю коаліції, бо грецький вояк здеморалізований. — Тимчасом в Константинополі очікують великої паради. Це має прибути сюди військо Кемаля-паші, щоб обсадити Тракію. От і Турки хочуть своє військо приймати з великою парадом. В тій цілі вибудовано в Константинополі кільканайцять тріумфальних брам.

Італійські фашисти помало стаються господарями в краю, так що і італійський уряд супроти них безсилний. Вони безнастанно організуються і творять свою від уряду незалежну армію. Цю армію звертають вони тепер проти Югославії, бо з нею мають найбільше поракунків. От тепер згромадили фашисти на югословянській границі около 60 тисячів війська. Хочуть вони відібрати Югославії ті землі, які лежать над адрійським морем, а які італійський уряд признав Югославії на підставі угоди. Ці землі заселені Сербо Хорватами, але фашистам це байдуже. Вони за всяку ціну хотять їх прилучити до Італії.

Серби на вістку, що італійські фашисти стоять на югославянській (сербській) границі, утворили в себе партію сербських фашистів, котрі так само є по військовому зорганізовані, як і італійські. Сербські фашисти дістали приказ до 24 годин зголоситись в повітових містах. Тут дістануть вони мундури і чорні прапори з білими трупячими головами. Є це символ завзятости сербських патріотів. Вони в боротьбі за рідний край не бояться смерті і готові кождої хвилини свою голову положити за волю сербського народу.

Ллойд Джордж вже попрощався зі своїм урядом. Невдачі його політики в справі Туреччини і Греції викопали йому політичний гріб, і консервативна партія в Англії його повалила. Також англійська робітничка партія виступила проти него, закидаючи йому, що через його політику відшкодованне воєнне платять безробітні в Англії. Він занадто йшов на руку Франції в гнобленню Німців і тому спаралізував англійський промисл. Через те настало в Англії безробіття. Так отже Л. Джордж перестав бути керманічем англійської, а рівночасно і світової політики.

Політика Л. Джорджа, як відомо, прихильно ставилась до українських домагань в справі Сх. Галичини і тому Л. Джорджа так ненавиділи польські газети і обкидали його болотом. Питанне отже, що буде по відході Л. Джорджа. Тут треба замітити, що англійська політика має свою певну лінію і не зміняє її разом зі зміною осіб. Навпаки — треба сподіватись, що наслідник Л. Джорджа не буде такий хиткий, як його попередник і справу Сх. Галичини приведе до розв'язки. Всеж таки укр. нарід Сх. Галичини з вдячністю згадає Л. Джорджа, бо він саме дав належну відправу Падеревському в часі мирової конференції в Парижі, він теж в часі геуенської конференції видвигнув справу Сх. Галичини. Також ухвали Союзу Народів приписують впливові Л. Джорджа. Його хіба, що не вмів рішучо опертись злому духови Клеманса і не хотів проти волі Франції зробити справу Сх. Галичини наглою. Та останні події зробили її дійсно наглою і маймо надію, що розв'язка справи Сх. Галичини вже недалеко, бо й мудріці Поляки бажають цієї розв'язки. Навіть сам Ашкенази голосував на Зборі Союзу Народів за вирішенням долі Сх. Галичини.

При кінці вересня радив у Відні Міжнародний Конгрес. Явилось 300 представників країв. Від галицьких Українців явились Др. Олександр Марітчак і о. Йосафат Жан. Оба українські делегати представили положення укр. народу взагалі, а в Сх. Галичині з окрема.

Чехи, дуже ненавиділи австрійських Німців тай їх цісарів Габсбургів. Ця ненависть тріває вже 300 літ, т. є. від р. 1620, коли то Німці на Білій Горі до ноги вибили Чехів, особливо чеську інтелігенцію. Лиш горстка цієї інтелігенції втікла перед смертю до чужих країв, до Німеччини, Польщі і Росії. От тому то Чехи так шкодили Австрії в часі війни, тому і головню вони розвалили цю державу. А тепер, коли Чехи дочекались незалежної держави, пригадали собі потомків тих Чехів, що по битві на Білій Горі втікли, і вівзвали їх до рідного краю. Тут визначено для них місто Забрег (на Моравії) до замешкання, а також кошти подорожі покриває чеський уряд. Так отже по 300 літах вертають потомки політичних емігрантів до своєї вільної батьківщини.

Горішний Шлеск, як відомо, поділено між Польщу і Німеччину. Границю між обома державами витичено так докладно, що вона часто переходить через середину села, міста а навіть через середину хати. Над одною річкою переходить границя через спальню одного мельника, так що як той мельник положиться спати до ліжка, то його голова лежить в Польщі а ноги в Німеччині. Німецькі газети жартують собі з цього і питають, чи Союз Народів не займеться тим мельником.

Жиди дуже обурені поступком вшехпольських студентів у Львові. Жидівська газета „Момент“ доносить, що вшехпольські студенти оноді уладили віче у Львові, на яким домагались, щоб на львівський університет не приймали більше Жидів як 12% (12 Жидів на 100 Поляків) відповідно до числа жидівського населення. Дуже би-

строумна гадка — пише „Момент“ — але нехайже вшехпольські студенти стосують то саме і до інших народів. В такім разі студентів — Поляків треба прийняти тільки 15%, Жидів 12%, а Українців 83%, бо таке є число всіх трех народів, що замешкують Сх. Галичину.

Канадійські газети пригадують коли і хто винайшов сірники: В р. 1836 професор віденського університету Майснер переведив досвіді зі сіркою. Студент Іван Іриній, Мадяр, приглядався тим досвідам, дуже ними заінтересувався і сам собі в дома став переводити досвіді з сіркою. Він приготував деревляні пачки і розпускав в киплячій воді фосфор. Оп'сля мішав сірку з арабською гумою, щоби легше ціплялась пачкичків, мацав ті пачки в ту мішанину і сушив. Коли потер висохлий пачок, то він запалювався. Так повстали перші сірники. Тим винаходом заінтересувався купець Ромер і вихлопотав патент на цей винахід. Студентови хотів він заплатити за винахід, але Іриній грошей не прийняв. Він сказав, що він вдоволяється тим, що зробив добро людям. Одиною його просьбою було, щоб купець на свій кошт перевіз його з Відня на Мадярщину. — За кілька днів вже продавано у Відні сірники. Купець Ромер заробив на них міліони, а Іриній аж пізніше пізнав, що крім благородної душі треба ще мати і тверезий ум. Він оснував вправді сам фабрику сірників, але не повелось йому, збанкрутував. — Перші сірники не вдоволяли людей, бо коли запалились, то сірка капала і смерділа. Цю-йно Німець, Рудольф Бедтер, професор фізики в Франкфурті над Меном винайшов т. зв. шведські сірники, названі тому так, бо їх уживали найбільше в Швеції.

ВСЯЧИНА.

Обережно! По краю крутяться провокатори під ріжними прізвищами. Не входите з незнамими людьми в розмову!

Ян довідуємось в повіті перемишкім (крім міста Перемишля) арештовано около 80 осіб. В Перемишлі арештовано ще управителя вязниць при окружнім суді — Галана разом зі сином. Обох приміщено в військових арештах в Перемишлі.

Дня 23. мав розпочатися процес Степана Федака і товаришів. Оборонець Федака Др. Володимир Загайкевич виїхав вже в п'ятницю дня 20. жовтня, щоб приготовитись до оборони. В неділю д. 22. жовтня явилась в готелю ревізія, арештувала Дра Загайкевича і відставила до вязниці окружного суду в Перемишлі. Федак буде ставати перед судом без оборонця.

На політичних вязнів зібрала п. Ступницька О. на соборчику в Клоковичах 10.000 м. — О. Левкевич.

На Рідну Школу вложили від 10/10—20/10 с. р. в марках: V. в. м. г. 3380; I. в. м. г. 1410; М. Мацьків 1500; Урядники Скарбу 7700; Слободяни 2000; Згорлякевич 1000; Борим 500; Левицький 500; Повх Петро 100; Мурда 500; Луцький Антін 200; Макар О. 500; Гіттер Іар. 800; Макарова 300; Гой Василь 490; Масляник Ф. 200; Шмігельський Ст. 200; Кривак М. 216. — Волосянський з Леж. від Двезданського Мих. 25.000.

Жінка з шабельною В цих демократичних часах „Аїда“, в повені папірців і туток заховала свою висвітсь аристократичну. Аїда — тутки і бібулки в воднім друку з шабельною яко знаком охоронним є феноменальним фабрикатом — з найліпших вибраних волокон. Вибір палячів тютюну може впасти тільки на „Аїду“. Жадати в трафіках і skleпах! 3—15

НА ДІСЛАНЕ.

Загальні збори Кружнн Українського Педагогічного Товариства в Перемишлі відбудуться дня 3 листопада (п'ятницю) 1922 р. о год. 3 їй в раві браку комплекту о год. 4-їй поп. в салі Дівоного Інститута з таким дневним порядком: 1) Відчитанне протоколу з попередних загальних зборів. 2) Звіт уступаючого Виділу. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесення і запити. — Кр. У. П. Т.

Бажаючим мати інформації із Варшавських інституцій візу пашпорта, або яку пораду залагоджує емеритований радник судовий Олександр Сінталевич. Варшава, Новий Світ 16 м. 8.

ЛІКАР
Др. М. РАВИЧ

б. асістент Клініки київськ. універ. ординує в Болехові, д. Петровичевої.

Окуліст (лікар очей)
Др. Михайло Кос

приймає хорих на очі Перемишль, при вул. Міцкевича (в будинку поштовім.)

На продаж санки з добрим окутем. Огляда-ти можна щоденно ул. Потоцького ч. 18 Гинилевич. 1—3

„Аїда“ — Найліпші, гігієнічні ПАПІРЦІ і ТУТКИ до набуття у всіх трафіках і skleпах. — Правдиві тільки з друком і шабельною витисненою на папірці. — Жадайте всюди тільки „Аїда“. 5—15

3 томів св. Письма Старого і Нового Завіта, сторін 8.600. 8^о ціна 1 тома 3.500 Мк. Висилає: **Укр. Книгзбірня І. Шацькова, Рожнятів, Галичина.** 2—5

Адвокат і оборонець в кримінальних справах
Др. Степан Баран від 1. липня с. р. переїхав до Тернополя і веде її в **Тернополі, вул. 3. мая ч. 5.** (готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

Ще не вмерла! Кликали наші інваліди, йдучи в бій за рідну справу.
І не вмере! Подумайте собі все, котрих там не було, і присилайте офіру на забезпечення інвалідів.

Вже можна замовляти Календар

ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ

на 1923 рік

Богатий змістом та ілюстраціями, з прекрасною вінеткою арт. мал. Леоніда Перфецького. — Ціна 1500 Мп., з поруч. пересилкою Мп. 1600.

Замовляти: „Червона Калина“ Львів, Марка 20.2-3

Пренумеруйте обширніший підручник

„Про садівництво і зужиткованя овочів“

Болеслава Нучери інсп. сад. Тов. „С. Г.“ т. ч. Залішки, 2 томи, около 400 стор. з багато ілюстрац. Ціна 2000 Мр.

Особливо поручаємо сей підручник Вп. П. Господарям, для зазнайомлення зі способом як найкращого зужитковання і консервування овочів.

На зимові вечери.

Надходять довгі зимові вечери. Тоді з нудьги хочеться читати багато добрих, дешевих та цікавих книжок.

Спочуваючи цій потребі громадянства **Накладня „Червоної Калини“** приступає до видавання популярної „Домашньої Бібліотеки“ для старших і молоді, почавши вже від 1. листопада с. р.

Випуски „Домашньої Бібліотеки“ будуть багато ілюстровані і дуже цікаві змістом.

Як річний додаток для сталих передплатників, буде один випуск найновіших пісень, та гумористичний збірник (воєнні привітання Цяпки Скоропада).

Кожного місяця вийде одна книжка.

Хто прийде до 1. листопада с. р. 1000 Мп. на рахунок передплати, буде одержувати книжки оплачено з 10-процентним опустом.

Замовлення і гроші слати на адресу: „Червона Калина“ Львів, ул. Марка. 20 2—2

Підписана фірма має честь повідомити Шан. Громадянство, що в **Перемишлі, при вул. Коперніка ч. 86** (за Мійською різнею) пущено в рух велику фабрику вибору шкір, яка приймає до гарбовання по приступних цінах сирі шкіри волів, телячі і кіньські (солені і сухі).

Фабрику улажено по найновішій системі, впроваджено всі потрібні машини гарбарські і виробляється шкіри на юхти найліпшої якості. Це має велике значіння для селянства, яке замість видавати грубі гроші на шкіру і ремінь, може передати фабриці сирі шкіру, а одержить її за невелику стосунково оплату виправленою; з неї можна робити чоботи і всякого рода реміні (упряж, паси до машин і т. д.

„Сян“

Фабрика шкір в **Перемишлі, вул. Коперніка ч. 86** (за Мійською різнею).

Як відносяться люде до нашої фабрики, свідчать між іншими отсі письма:

До Шановної фабрики шкір „Сян“ в Перемишлі. Як фаховець мушу Шан. фірмі висловити мє вдоволенне за знаменито вигарбованне моїх шкір на юхти, які під кожним оглядом так гарбо- до гарбовання, фальцовання і виківчення не уступають в нічим виробам заграничним.

В доказ довіря віддаю нині дальшу партію сирих шкір до гарбовання на шарі юхти, які надаються особливо господарям на чоботи і ремінь. Перемишль, 14. липня 1922. **Василь Спільчак** шевський майстер і господар в Гусакові. Підписав при мені: **Кольтин Хайм**.

До Шановної фабрики шкір „Сян“ в Перемишлі. Тому що я дуже вдоволенний з вигарбовання моєї власної шкіри на юхт, мушу зложити як господар мє вдоволенне і стараннем моїм буде оновістити в громаді, щоби господарі свої сирі шкіри віддали до фабрики для власного зужитку. Вязовниця, дня 29/7 1922. З поважаннем **Михайло Брода** з Вязівці Нр. 16 коло Ярославя.

Одиноке Українське парцеляційне товариство „ЗЕМЛЯ“ у Львові, Ринок ч. 43.

Переводить парцеляції більших послостей, інтабулює зарав купців за властителей куплених ними грунтів. Має урядове уповажненне до парцеляції. Приймає гроші на вкладки шадничі. — Дає інформації в справах парцеляційних.

Цемент в бочках зі складу **„УБУС“** Львів, Осолінських 6.

З редакцію видічає: Др. Лаврентій Павловський.

Механічна ТКАЛЬНЯ

Симеона Іванкова в СТРИЮ ул. Трибунальська ч. 8.

Приймає на виріб вглядно сейчасову виміну лен, коноплі, чесане і нечесане коче, пряжу, вовну за готове полотно білене і небілене, цайги, обрусі, ручники, бархани, сукно, хуслики, коци, під дуже корисними услівями.

За 1 к. чесаного повісла	4—5 ліктів	} полотна або цайгу поєдинчої ширини
„ 1 „ нечесаного	2—3 „	
„ 1 „ коча	1—2 „	
„ 1 „ вовни	3—4 „	

На жаданне висилаю цінник і пробки.

Замовлення: Механічна ткальня Симеона Іванкова в Стрию, вул. Трибунальська ч. 8.

НИТКИ

вс. рода, до шиття і вишивання, гуртом, і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і білля

ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА

„ТРУД“ Львів, Ринок ч. 39.

МАШИНИ

до шиття різних систем, спеціальність „KAYSER“, як також складові часті, рільничі всілякого рода, штучні навози, камінний вуголь, артикули технічні (млиньські) олії машинні і матеріали будівельні поручає:

Дім торговельно-комісовий „Схід“ в Тернополі Валува 9 (бічна Зго Мая).

ТКАЦЬКІ ВАРСТАТИ

сталеві бляти, начиння, коловоротни до пряження, шітки до чесання вовни і лєну, човники і т. д., пряжу і фарби, машини прядільні по цінах фабричних — у **Технічне Бюро „ТЕХТУЛ“**

М. КОЖУШКО техн.-волоконник в Раві руській. Взори блятив і начинь за післяплатою відворотно.

Не й но реклама, але таки дійсність!

Кооператив для промислу і торгівлі шкірою у Львові

при **Вірменській улиці ч. 1.** в Народнім Демі

поручає Спілкам, Кооперативам і Гостям всякого рода шкіри на чоботи, черевки й на підшви по невисокій ціні. Українці. Памятайте, що гріш кинений в чужу кишеню, не дає нам змоги економічно розвиватися. Тому купуйте лишень у своїх.

На складі товар ріжної якості.

Міняємо ЛЕН, коноплі, Читайте!!

за полотно, цайги, сукна, бархани і т. п.

Рівном купуємо всяку смількість і платимо найвищі ціни. „ПОЛОТНО“ Львів, Зіморевича ч. 20.

УБУС УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6.

Проектує й будує: церкви, доми, фабрики, млини і т. п. 34-4-10
Достарчає й продає: вапно, дахівку, цемент, машини і т. п.

ІВАН СІМЕНОВИЧ

Станіславів,

Сапїжинська, ч. 23. (I. поверх)

Першорядна кравецька робітня і склад сукна

виконує роботу без і з власного сукна солідно, дешево і скоро. 9—12

Машини рільничі продає і направляє, виробляє хрести на могили, перебирає роботу будівельну і артистичну, вибиває студні до найбільшої глибини — направа всіляких машин. **Вертгаймівський маси** продає нові — а старі направляє, як рівнож роботу з обем слюсарства входячу по найдешевших цінах виконує

ІГНАТІЙ ЯКУБОВСЬКИЙ

— СТАНІСЛАВІВ, Петра Скарги 60. —

Читайте і ширіть „Український Голос“!!

Механічна ткальня „ДЗВІН“

спілка з огран. пор.

в **Перемишлі, ул. Івана Декерта ч. 5 і 5а.**

(БІЧНА УД. СТРИХАРСЬКОЇ).

значно розширена, на основах найновішої техніки збудована **ФАБРИКА**, виробляє полотно, найліпшої якості, придатні до всіляких цілій. Виваємо отже Селян, щоби не тратили часу, лиш як найкорше приносили або прислали нам сирієць до виробу, продажі або в цілі виміни на готові наші вироби. Для ужитку широкі Публіки ми отворили також і **ДІЛ ВЛАВАННИЙ, ГУРТОВНИЙ і ДЕТАІЛІЧНИЙ.** — Товар дуже тревалий, по фабричних цінах. — Для Ремісничих Спілок, Рільничих складів, Кооператив і т. д. спеціальні условини і значний опуст. — Приймєся агентів і заступців за **СТАЛОЮ ВІНАГОРОДОЮ і ПРОВІЗИЄЮ.**

ЗАРЯД.

Найлучші дзвони

з передвоєнного матеріялу

— достарчає —

під гаранцією

„РИЗНИЦЯ“

Т-во зареєстроване з огр. порукою

© В САМБОРІ. ©

Докладні інформації відворотною поштою.

Богато листів з подяною.

„Ризниця“ дає 20% чистого зиску на підмоги для вдів і сиріт по священиках, а 20% на підмоги бідним церквам.

Не й но реклама, але таки дійсність!

Кооператив для промислу і торгівлі шкірою у Львові

при **Вірменській улиці ч. 1.** в Народнім Демі

поручає Спілкам, Кооперативам і Гостям всякого рода шкіри на чоботи, черевки й на підшви по невисокій ціні. Українці. Памятайте, що гріш кинений в чужу кишеню, не дає нам змоги економічно розвиватися. Тому купуйте лишень у своїх.

На складі товар ріжної якості.

Міняємо ЛЕН, коноплі, Читайте!!

за полотно, цайги, сукна, бархани і т. п.

Рівном купуємо всяку смількість і платимо найвищі ціни. „ПОЛОТНО“ Львів, Зіморевича ч. 20.

УБУС УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ

Львів, вул. Осолінських 6.

Проектує й будує: церкви, доми, фабрики, млини і т. п. 34-4-10
Достарчає й продає: вапно, дахівку, цемент, машини і т. п.

ІВАН СІМЕНОВИЧ

Станіславів,

Сапїжинська, ч. 23. (I. поверх)

Першорядна кравецька робітня і склад сукна

виконує роботу без і з власного сукна солідно, дешево і скоро. 9—12

Машини рільничі продає і направляє, виробляє хрести на могили, перебирає роботу будівельну і артистичну, вибиває студні до найбільшої глибини — направа всіляких машин. **Вертгаймівський маси** продає нові — а старі направляє, як рівнож роботу з обем слюсарства входячу по найдешевших цінах виконує

ІГНАТІЙ ЯКУБОВСЬКИЙ

— СТАНІСЛАВІВ, Петра Скарги 60. —

Читайте і ширіть „Український Голос“!!

Банковий і Складовий ДІМ

(Спілка з обмеженою порукою)

в **Станіславові, вул. Липова ч. 1.** Купує продає по найліпшим цінам валюти, чеки американські, та переводить фінансові трансакції з банками тутешніми і американськими.

кушнірська Володимира СВИСТЛЯ Українська робітня

в **СТАНІСЛАВОВІ, вул. Грунвальдська,** побіч зел. дврця виконує всякого рода роботу входячу в обсяг кушнірства. Жіночі і мужеські футра подорожні, дівочі зарукавки, боа, шапки, ковчирі, баранці і т. п. Рівном виправляється всякого рода снірні. Робота солідна і скоро. Ціни приступні.

Челядників і практикантів шукається

ВАПНО, цеглу, дахівку, бляху, цемент, машини, мотори, вальці, каміння

„УБУС“ Львів, Осолінських 6.

З друкарні Кюлера і Сина в Перемишлі.